

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110213991
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:8110213991.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcov: X/ Z.. J. K., J. XX.X.XXXX, G. Š. G. XXX M. X/ S. K., J. X.X.XXXX, G. Š. G. XXX, proti žalovaným: X/ F.. V. S., J. XX.X.XXXX, G. K. X, H., X/ F.. K. Y., J. X.X.XXXX, G. H. XX, H., obaja zastúpení Advokátska kancelária JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., so sídlom v Košiciach, Užhorodská 21, IČO: 47 231 785, o určenie neplatnosti zmluvy, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 16. júna 2016 č.k. 37C/138/2011 - 569 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcov o určenie, že zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 5. marca 2008 v znení dodatku č. 1 zo dňa 5. marca 2008, uzatvorené medzi žalovaným v 2. rade ako postupcom a žalovaným v 1. rade ako postupníkom, sú neplatné a vyslovil, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením.

2. V odôvodnení rozsudku súd poukázal na argumentáciu žalobcov v priebehu sporu, najmä na tvrdenie, že základom označenej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa X. S. XXXX na žalovaného F.. V. S. je údajná zmenka, ktorej originál „bol údajne pôvodne vystavený dňa XX.X.XXXX, znejúci na zaplatenie zmenkovej sumy 7.500.000,- Sk v prospech Z.. Z. Š. G. N. X, H. (obvineného dňa XX.X.XXXX Úradom boja proti korupcii v obzvlášť závažnom trestnom čine podvodu), údajne indosovanej dňom X. S. XXXX J. K. Y., G. H. XX, H. (obvineného dňa XX.X.XXXX Úradom boja proti korupcii v obzvlášť závažnom trestnom čine podvodu)“, ktorá nebola indosovaná zákonom stanoveným spôsobom, a preto je neplatná, čo plynie aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.3.2004 sp. zn. Obdo V 82/2003 v spojení s § 21 ods. 1 zák. č. 566/2001 Z.z. a § 11 ods. 1 a 2 zák. č. 191/1950/Zb., ako i že zmenka nie je a ani nemohla byť titulom pre prevod pohľadávky, lebo zmenka neexistuje a titulom pre prevod pohľadávky nemohol byť ani rozhodcovský rozsudok, pretože ten bol vyhotovený bez existencie rozhodcovskej zmluvy a bez rozhodcovského konania, ktorého žalobcovia neboli účastníkmi, žalobcom nebol doručený ani návrh pre rozhodcovské konanie ani rozhodcovský rozsudok, ktorý bol navyše vydaný neoprávnenou osobou a nezákonne opatrený doložkou právoplatnosti. Dodal, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení žalobcovia odôvodňovali prebiehajúcou exekúciou v prospech žalovaného v 1. rade na základe zmluvy o odstúpení pohľadávky zo dňa X. S. XXXX, vedenou na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 48Er/598/2008.

3. Súd prvej inštancie v rozsudku poukázal i na obranu žalovaných, že: a) žalobcovia nemajú naliehavý záujem na požadovanom určení, ani aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, lebo žalobcovia ako dlžníci pohľadávky, ktorá bola predmetom postúpenia, neboli účastníkmi právnych úkonov, ktorých určenia neplatnosti sa žalobou domáhajú, a postavenie žalobcov ako dlžníkov sa v dôsledku postúpenia pohľadávky žiadnym spôsobom nezmenilo a nezmení bez ohľadu na výsledok sporu o neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, b) žalovaný v I. rade si pohľadávku voči žalobcom na základe rozhodcovského rozsudku č. RKCb/1/2007 vymáha v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 48Er/598/2008, v ktorom žalobcovia predložili námietky, o ktorých rozhoduje exekučný súd, c) žalobcovia v spore namietajú platnosť zmenky a existenciu pohľadávky, hoci o povinnosti žalobcov plniť zo zmenky bolo rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom JUDr. Jozefa Čorbu č. RKCb/1/2007, o ktorom bolo v uznesení Okresného súdu Košice I zo dňa 21.2.2012 sp.zn. 17Er/1741/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5CoE/134/2013 konštatované, že rozhodcovský rozsudok JUDr. Jozefa Čorbu sp.zn. RKCb/1/2007 je riadnym exekučným titulom.

4. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa X.X.XXXX a z jej dodatku č. 1 zo dňa X.X.XXXX, že žalovaný v 2. rade ako postupca postúpil žalovanému v 1. rade ako postupníkovi pohľadávku titulom rozsudku Arbitrážneho súdu v Košiciach rozhodcu JUDr. Jozefa Čorbu, sp. zn. RKCb/1/2007 zo dňa 7.5.2007, na základe ktorého boli žalobcovia povinní zaplatiť žalovanému v 2. rade pohľadávku zo zmenky vo výške 7.500.000,- Sk.

5. Z výpovede žalobkyne v 1. rade prvoinštančný súd zistil, že „skôr ako bol podaný tento návrh na začatie konania, Okresný súd Košice II vo veci 48Er/598/2008 vydal 17.7.2015 uznesenie, ktorým zastavil exekučné konanie, dôvodom bol neoprávnene vyneseny rozhodcovský rozsudok, ktorý im nebol nikdy doručený. Toto uznesenie zatiaľ nenadobudlo právoplatnosť z dôvodu, že právny zástupca za oprávneného podal odvolanie, takže naliehavý právny záujem pretrváva. Na pojednávaní na Špecializovanom trestnom súde vypovedal pán S., ktorý ako svedok uviedol, že do r. 2008 nekupoval žiadne pohľadávky, ani po r. 2008 nekupoval žiadne pohľadávky, to bola jediná pohľadávka, ktorú odkúpil. V rokoch 2006 až 2008 bol väčšinou nezamestnaný, nevie, na akú výšku pohľadávky sa vedie exekúcia. Exekútora informoval o tom, že časť zo spomínanej pohľadávky predviedol na pána F. Y., to čo dostal, to odovzdal Z. L., on nevie, čo to bolo všetko, on sa tomu nerozumie, nemá žiadne papiere, nevie ako sa dopracoval k sume 200.000,- Sk, nevie, či sa k zmluve o postúpení pohľadávky okrem dodatku č.1 robil aj iný dodatok, nevie, či k ďalšej zmluve o postúpení pohľadávky z mája r. 2009 boli vyhotovené dodatky, nevie, či nejaké dodatky u notára podpisoval, nevie, či sa medzi odovzdávanými listinami nachádzala aj nejaká zmenka, on ju nevidel. Potencionálna hrozba, nebezpečenstvo je, že zo zmluvy zo dňa X.X.XXXX môže byť pripísanie pohľadávky časťami ako to bolo urobené pri tej zmluve z X.X.XXXX, pretože pán S. nevie jednoznačne povedať, či na základe týchto zmlúv došlo alebo nedošlo k ďalšiemu postúpeniu pohľadávok. Vo svojej výpovedi 27 krát povedal slovíčko „neviem“ pán S.. Ďalším závažným momentom je nedokončená exekúcia vo veci 48Er/598/2008. Táto exekúcia sa vedie o vymoženie celej sumy vo výške 7.500.000 Sk. Keď neberie ohľad na to, že pán S. v r. 2009 časť svojej pohľadávky previedol späť na pána Y.. Táto zmluva bola zneužitá proti nej. V konaní 17Er/1741/2009 vznikli na základe jednej zmluvy dve pohľadávky. V uznesení Okresného súdu, ktorým súd exekúciu zastavil, nebola preskúmaná zmluva o postúpení pohľadávky, iba rozhodcovský rozsudok. Chce podotknúť, že existuje ďalšia hrozba zneužitia tejto zmluvy rôznymi osobami v rôznych sumách.“

6. Vychádzajúc zo zistenia, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 48Er/598/2008 na vymoženie pohľadávky titulom spornej zmenky, resp. označeného rozhodcovského rozsudku, súd exekúciu zastavil z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu v Košiciach rozhodcu JUDr. Jozefa Čorbu, sp. zn. RKCb/1/2007 zo dňa 7.5.2007 je nulitný (ničotný) právny akt, a teda absolútne neplatný, ktorý nemá žiadnu relevanciu, prvoinštančný súd usúdil, že prípadní veritelia žalobcov nemajú právny titul, na základe ktorého by si mohli uplatňovať pohľadávku zo zmenky, ktorá podľa zistení súdu neexistuje. Konštatoval, že týmto titulom nie je a nikdy nebola sporná zmluva o postúpení pohľadávky, pretože na základe nej len došlo k zmene v osobe veriteľa, a ak by si chcel prípadný veriteľ zabezpečiť exekučný titul, t.j. vykonateľný rozsudok súdu, musel by preukázať právny dôvod vzniku pohľadávky voči žalobcom.

7. Po právnom posúdení veci podľa § 39 a § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (ďalej len „O.s.p.“),

odkazom na závery v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.10.2010 sp. zn. 4Cdo 136/2009, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 20. marca 1996 sp. zn. 2Odon 50/96, uverejnené v časopise Súdne rozhľady č. 5/1996 str. 113, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 2. apríla 2001, sp. zn. 22Cdo 2147/99, uverejnený pod č. 68 v zošite č. 10 z roku 2001 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk, ako aj rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 3Cdon 1097/96 a sp. 3Cdon 1338/96, dospel potom súd prvej inštancie k záveru, že žalobcovia v spore nepreukázali existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Dôvodil, že požadovaným určením nemožno predísť ďalším sporom, pretože prípadné určenie neplatnosti zmluvy netvorí prekážku právoplatne rozhodnutej pre prípadné spory na plnenie zo zmluvy, resp. zo zmenky, nakoľko otázka platnosti zmluvy, o ktorej má byť rozhodnuté požadovaným určovacím výrokom, má iba povahu predbežnej otázky vo vzťahu k existencii práva alebo právneho vzťahu (t.j. k existencii spornej pohľadávky), keďže je možné žalovať priamo na určenie existencie práva alebo právneho vzťahu. S ohľadom na uvedené, s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania, súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné vykonať v konaní ďalšie dôkazy navrhované stranami sporu za účelom posúdenia neplatnosti predmetnej zmluvy

8. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalobcovia.

9. Žalobca podal odvolanie z dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, písm. f) O.s.p., t.j. že sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, t.j. z odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p., ako i namietajúc, že súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, t.j. odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. c) a f) O.s.p.. Navrhol zmeniť rozsudok a vyhovieť žalobe v znení jej upresnenia, alebo rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalobca v odvolaní zdôraznil, že súd sa „opakovane dopustil neopodstatnených prietahov v konaní, ktoré predseda OS KE I uznal oznámením z 10. januára 2013 sp.zn. Spr246/12 a 7. februára 2014 pod sp. zn. Spr246/112“ a „zároveň opakovane prietahy v konaní boli spôsobené oneskoreným doručením napadnutého rozsudku dňom 18. novembra 2016, teda po uplynutí 4 mesiacov odo dňa jeho vydania.“ Podľa žalobcu požadovaný určovací návrh na určenie absolútnej neplatnosti zmluvy z X.X.XXXX uzavretej medzi K. Y. M. F.. V.G. S., ktorou bola postúpená pohľadávka voči žalobcom na sumu 7.500.000 Sk so 6 % úrokom (248.954,40 €) z údajnej „zmenky“ znejúcej na vystaviteľov S. K. M. J. K., obaja bytom H. X, H., so splatnosťou v prospech remitenta Z. Z. Š., N. XX, H., zo dňa XX.X.XXXX s dátumom splatnosti XX.X.XXXX (ďalej len „zmenka“), je prípustný, vhodný, účinný, správne zvolený a procesne spôsobilý nástroj ochrany práv žalobcov, ktorého účelom je dosiahnuť odstránenie spornosti práv a poskytnúť súdnu a právnu ochranu poškodeným právam a právom chráneným záujmom žalobcov. Súdu prvej inštancie žalobca vytkol, že si nesplnil procesnú povinnosť posúdiť, či návrh žalobcov zo dňa 10.4.2016, ktorým upresnili žalobný petít, je procesne prípustným nástrojom ochrany práva žalobou a či eliminuje iné konanie a ovplyvňuje procesné postavenie účastníkov konania v iných veciach a napriek tej skutočnosti, že nerozhodol o návrhu žalobcu zo dňa 10.4.2016 na spresnenie petitu, vydal rozsudok, ktorým pôvodnú žalobu zamietol, čím bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Namietol, že „súd zaťažil svoje rozhodnutie nepreskúmateľnosťou, čo zakladá ústavnú neutržateľnosť napadnutého rozhodnutia“ a nerozhodol o návrhoch žalobcov na zabezpečenie dôkazov, čím zaťažil svoje rozhodnutie procesnou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie veci. Súdu prvej inštancie žalobca takisto vytkol, že ho nepoučil podľa § 5 a § 120 ods. 4 O.s.p. o jeho procesných právach napriek tej skutočnosti, že žalobca v konaní nebol právne zastúpený, a preto rozhodnutie podľa žalobcu „súd opakovane zaťažil procesnou vadou, ktorá zakladá ústavnú neutržateľnosť napadnutého rozsudku“ a vo veci pojednával a rozhodol dňa 16. júna 2016 hoci nezisťoval dôvod neprítomnosti právneho zástupcu žalobkyne, ospravedlnený vážnym zdravotným stavom, čím takto „opakovane zaťažil svoje rozhodnutie vadou porušenia základných práv (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR), čo taktiež zakladá ústavnú neutržateľnosť napadnutého rozsudku.“

10. Žalobca v odvolaní namietol správnosť právneho záveru o nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení s tvrdením, že: „Určenie absolútnej neplatnosti zmluvy z X.X.XXXX o prevode pohľadávky a zmluvy z XX.X.XXXX o prevode pohľadávky (čiastočnej) má význam a určuje právne postavenie žalobcov, pretože na tieto zmluvy uzavreté bez právneho vzťahu a bez práva však formálne reagovali úradne, súdne a iné inštancie tak, ako na právo zakladajúce. V dôsledku používania odporcom

1. a 2. predmetných zmlúv, žalobcovia boli obmedzení v právach, boli zbavení práv zaručených čl. 20 Ústavy, čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru na ochranu ľudských práva a základných slobôd (práva pokojne používať svoje vlastníctvo a voľne s nim nakladať a in.), boli neoprávnené vťahnuté do mnohých súdnych sporov a konaní pretrvávajúcich skoro 10 rokov a boli žalobcom spôsobené mimoriadne ujmy a škody. Žalobcovia splnili procesnú povinnosť a poukázali na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci, ktoré viedli k žalobe samotnej, k spresneniu jej petitu dňom 10.4.2016 (súdom nerozhodnutom) a k nutnosti v určení, či tu právny vzťah a právo je alebo nie je. Prejednávaná žaloba slúži potrebám praktického života a vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996). Žalobcovia vysvetlili, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý odstráni ich neistotu a preukázali, že rozhodnutie súdu ma vytvorí pevný základ pre usporiadanie ich práv a právom chránených záujmov, pretože vyriešenie otázky absolútnej neplatnosti zmlúv znamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného vzťahu medzi žalobcami a odporcami. Zároveň rozhodnutie veci určovacieho návrhu tiež malo by eliminovať potenciú ďalších újm a škôd. Naliehavý právny záujem na meritórnom rozhodnutí žaloby, ktorý súd správne neposúdil, bol preukázaný nasledovne: 9.1 Odporcovi 1. z nepravosti vzniklo „právo“ na vymáhanie neexistujúceho dlhu na sumu 7.500.000 Sk so 6% úrokom (248.954,40 €) na základe neprávneho úkonu uzatvárania neplatnej zmluvy zo dňa 5.3.2008, ktorej odporca 2 previedol na neho údajnú zmenku. Odporca 1 uplatnil takéto „právo“ formou exekúcií voči žalobcom vedenej na OS KE II pod č.k. 48Er 598/08, kde on zmluvou preukázal prechod práv (neexistujúcich) z odporcu 2. Exekučné konanie na OS KE II trvalo od 14.3.2008 po 22. jún 2016, teda až do dňa, keď sa stalo právoplatným a vykonateľným rozhodnutie Krajského súdu v KE zo dňa 10.3.2016, ktorým bolo potvrdené zastavujúce exekúciu rozhodnutie OS KE II. Žalobcovia v dôsledku neprávneho úkonu zmluvy z X.X.XXXX, boli zbavení ústneho práva voľne nakladať zo všetkým svojim vlastníctvom a pokojne vlastniť v priebehu bez mala 10 rokov, z ktorých prvostupňový súd vo veci predmetného návrhu nekonal v priebehu 5 rokov a dopustil prietahy v konaní. Podľa ust. § 92 ods. 3 veta 2 O.s.p. platného v dobe vydania rozhodnutia: Právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované. Odôvodnenie napadnutého rozsudku nepreukázaním naliehavého právneho záujmu odporovalo skutkovým okolnostiam veci, okrem iného aj preto, že bolo vydané 16. júna 2016, teda ešte pred tým, ako nadobudlo dňom 22.6.2016 právoplatnosť zastavenie exekúcií na OS KE II a je v rozpore so zásadou spravodlivosti. Navyše ani OS KE II v zastavujúcom exekúciu rozhodnutí ani krajsky súd v KE, ktorý takéto rozhodnutie potvrdil, sa nezaoberali zmluvou zo dňa X.X.XXXX a jej platnosť neposúdili. 9.2 Ďalej odporcovi 1. na základe skutočnosti neprávneho vzťahu uzatvárania neplatnej zmluvy z X.X.XXXX z nepravosti vzniklo „právo“ na prevod pohľadávky na sumu 7.500.000 Sk (248.954,40 €) so 6% úrokom. Odporca 1 si čiastočne uplatnil voči žalobcom takéto „právo“ a to formou Zmluvy zo dňa 22.5.2009, ktorou previedol na odporcu 2 časť pohľadávky na sumu 2.654,39 € z celkovej sumy 248.954,40 €. 9.3. Pri tomto aj po vydaní napadnutého rozhodnutia, naďalej potenciuje hrozba nasledujúceho prevodu odporcom 1 pohľadávky zo Zmluvy z X.X.XXXX buď to v rozsahu celej sumy alebo časťami (tak, ako to odporca 1 uskutočňoval doposiaľ). Nasvedčujú o tom skutkové okolnosti veci a tiež predložená prvostupňovému súdu ako dôkaz svedecká výpoveď odporcu 1 pred Špecializovaným trestným súdom z 18.5.2015 v konaní č. BB-4T 32/2013 vedenom podľa obžaloby Úradu špeciálnej prokuratúry proti K.. Y. (odporca 2) a Z.. Š., obvinených z obzvlášť závažných trestných činov podvodu a falšovania cenných listín. Na otázku poškodenej (žalobkyni v tomto konaní) odporca 1 (na str. 7 stred zápisnici ŠTS z 18.5.2015), nepoprel, že pohľadávku z napadnutej Zmluvy ďalej nepreviedol na iné osoby, tak ako ju X.X.XXXX z časti už previedol na odporcu 2, ako nepoprel ani fakt uzatvárania dodatkových zmlúv, ktorými by mohli byť dotknuté práva žalobcov. Práve aj z uvedeného dôvodu odvolateľ spresnil petit podaním z 10.4.2016. V tej súvislosti žalobcovia pre účel preukázania opodstatnenosti žalobného návrhu, žiadali niekoľkými podaniami aby súd zabezpečil dôkaz výpoveďou odporcu 1. Súd predmetne návrhy nerozhodol a požadovaný dôkaz nezabezpečil, čo malo za následok nesprávne rozhodnutie veci. Napadnutý rozsudok bol vydaný bez preskúmania uvedených okolností a neodstránil právnu neistotu žalobcov, ktorá spočíva v potencii neprávnych nárokov voči nim nekonečnými postúpeniami pohľadávok ľubovoľným okruhom osôb. Napadnutý rozsudok neprispel k posilneniu právneho postavenia žalobcov, čo taktiež zakladá dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku. 9.4 Ďalej odporcovi 2 z neprávnych úkonov neplatných zmlúv z 5. marca 2008 a z 22. mája 2009 vzniklo „právo“ na pohľadávku voči žalobcom na sumu 2.654,39 €. Odporca 2, v procesnom postavení povinného pred OS KE I vo veci pod sp. zn. 17Er/1741/09 dňa 24.5.2010 si čiastočne uplatnil takéto „právo“ z celkovej sumy 2.654,39 € a to zápočtom na sumu 1 547,20,- €, oproti pohľadávke voči jeho osobe, ktorú vyžadovala žalobkyňa v procesnom postavení oprávnenej pred OS KE I. OS KE I uznal v

prospech odporcu 2 nim uplatnený zápočet pohľadávky zo zmluvy z 5.3.2008 v spojení so zmluvou z 22. mája 2009 a to rozhodnutím zo dňa 21.2.2012 č.k. 17Er/1741/2009-100, vydaným v prospech odporcu 2, ktoré potvrdil aj Krajský súd v KE dňa 17.3.2014 sp.zn. 5CoE/I34/2013-183. Najvyšší súd SR dňa 6.10.2015 rozsudkom sp. zn. 30boer/426/2014 zrušil rozhodnutia Krajského súdu v KE a exekučného okresného súdu KE I a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Vec pod sp. zn. 17Er/1741/09, v ktorej obligatórny význam pre posúdenie majú Zmluva z 5. marca 2008 v spojení so zmluvou z 22. mája 2009, nie je doposiaľ rozhodnutá.“ a žaloba, okrem iného, „má taktiež preventívny charakter a jej rozhodnutie malo eliminovať stav ohrozenia ich práva ako aj odstrániť neistotu v právnom vzťahu vo veci vedenej pod č.k. 17Er/1741/09 na OS KE I.“ Ďalej žalobca vo svojom odvolaní podčiarkol, že „9.5 Ďalej odporcovi 2., zostava aj do budúca „právo“ na časť pohľadávky sumy 1 107,19 €, teda zvyšnú časť potom ako on si uplatnil pred OS KE I protizápočtom sumu 1 547,20,- €, z celkovej sumy 2.654,39 €. Za uvedených skutočností zostáva potencia hrozby pre ľubovoľné uplatnenie odporcom 2 voči žalobcom zvyšnej sumy 1 107,19 €, v skutočnosti neexistujúceho dlhu, čo robí postavenie žalobcov veľmi neistým. Účelom rozhodnutia veci žaloby malo byť poskytnutie ochrany práva žalobcov skôr, než dôjde k porušeniu ich práva. Súd odmietnutím vydať meritórne rozhodnutie odňal právo žalobcov na súdnu a právnu ochranu a k zodpovedajúcej náprave a istote žalobcov nemožno dospieť inak. 9.6. Ďalším dôvodom naliehavosti právneho záujmu žalobcov je satisfakcia titulom meritórneho rozhodnutia ako morálna tak aj náhradou újm a trov spôsobených odporcom 1 a odporcom 2. 9.7. Ďalším dôvodom naliehavosti právneho záujmu žalobcov je konanie vedené pred OS Prešov súčasné pod č.k. 16C/433/2012, kde žalobca ako navrhovateľ a žalobkyňa ako vedľajšia účastníčka sa domáhajú ochrany osobnosti vo veci, proti odporcu, ktorým vystupuje odporca 1. Pre procesne a vecne právne postavenie žalobcov pred OS Prešov v uvedenej veci bude mať význam meritórne rozhodnutie veci žaloby vedenej pred OS KE I sp. zn. 37C/138/2011.“

11. V ďalšom žalobca v odvolaní argumentoval, že súd musel prihliadať na absolútnu neplatnosť zmlúv ex off. Tvrdil pritom, že: „Absolútna neplatnosť ex tunc Zmluvy o postúpení pohľadávky z X.X.XXXX, a na jej základe uzatvorenej Zmluvy z XX.X.XXXX bola pred súdom osvedčená tým, že : - odporca 2 v zmluve z X.X.XXXX sa označil za „súčasného výlučného majiteľa“ zmenky z XX.X.XXXX. Predmetná zmenka, ktorá de jure mala by byť obligatórnym titulom právoplatnej pohľadávky, v skutočnosti neexistovala a voči žalobcom boli spáchané obzvlášť závažné trestné činy podvodu a falšovania predmetnej „zmenky“, vo veci čoho Úrad Špeciálnej prokuratúra obžaloval pred Špecializovaným trestným súdom odporcu 2 a Z.. Z.. Š. - prvého „majiteľa“ neexistujúcej zmenky. Odporca 1 a odporca 2 zmenkou nedisponovali a to ani v čase podpísania zmluvy z 5.3.2008. Trestná vec je vedená pred NS SR a nie je právoplatne ukončená; - odporca 2 previedol na odporcu 1 pohľadávku voči žalobcom na sumu 7.500.000 Sk (248.954,40 €.), ktorá ani de jure, ani de facto neexistovala; - neexistujúci dlh zo sfalšovanej zmenky nemôže byť postihnutý výkonom rozhodnutia, čo taktiež podľa ust. § 525 ods.1 veta 2 OZ zakladá nemožnosť postúpenia pohľadávky a neplatnosť zmluvy z 5.3.2008 a zmluvy z 22.5.2009; - ani odporca 1, ani odporca 2 neoznámili žalobcom postúpenie „pohľadávky“, tak ako to pre platnosť zmluvy určuje § 526 OZ, čo taktiež preukazuje, že zákonných a právnych následkov takáto zmluva vyvolať nemôže. - „pohľadávka“ bola „prevedená“ Zmluvou z X.X.XXXX bezodplatne a odporca 1 v skutočnosti bol nastrčenou osobou „biely kôň“, ktorý ako alkozávislá osoba najme od 2006 nepracuje, nemá stály domov a nie je mu známe okolnosti podpísania zmlúv z X.X.XXXX, či XX.X.XXXX /Vid' výpoveď odporcu. 1 pred STS z 18.05.2015/“.

12. Napokon žalobca vo svojom odvolaní namietol, že «súd zaťažil svoje rozhodnutie nepreskúmateľnosťou preto, že konal v rozpore so svojim vlastným uznesením zo dňa 20.6.2011, ktorým, judikoval, citát, str. 2 posledná veta: „... v konaní o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bude musieť práve odporca predložením tejto zmenky splniť svoju dôkaznú povinnosť na preukázanie skutočnosti rozhodnej podľa hmotného práva.“ K preukázaniu originálu zmenky (existenciu ktorej žalobcovia popierajú) a ktorá mala byť titulom pre právny prevod pohľadávky, ako aj obligatórnym dôkazom naliehavosti právneho záujmu na požadovanom určení, súd napriek svojmu uzneseniu zo dňa 20.6.2011 odporcu 1 a 2 nevyzval. Súd taktiež nerozhodol návrhy žalobcov doručene súdu niekoľkými podaniami na zabezpečenie dôkazu preukázaním odporcami originálu zmenky. Týmto súd zbavil odporcov zodpovednosti za poškodzovanie práv a právom chránených za ujmu žalobcov a žalobcom odňal možnosť konať pred súdom a uprel im právo na súdu a právnu ochranu. Prvostupňový súd svoje odmietnutie v meritórnom rozhodovaní veci a v poskytnutí právnej istoty a súdnej ochrany žalobcom, zdôvodnil odvolaním na nulitosť rozhodcovského rozsudku, ktorý ako titul bol predložený odporcom 2 v ex. konaní č.k. 48 Er/598/08, vedenom na OS KE II. Odvolateľ ma za to, že rozhodovanie

o rozhodcovskom rozsudku nebolo predmetom ani žalobného návrhu a teda ani konania vedeného pred prvostupňovým súdom, ktorý mal povinnosť zmluvy riadne posúdiť.“ Na záver odvolania žalobca akcentoval, že „Formalistickým prístupom k veci a nesprávnym odmietnutím v meritórnom rozhodnutí súd „poskytol ochranu rušiteľom práva - odporcom, neodstránil možnosť ďalšieho uplatňovania voči žalobcom neoprávnených nárokov neurčitým okruhom osôb, v neurčitom čase, s potenciou aj do budúcnosti a práva žalobcov zostávajú ohrozené, súd spôsobil, že bez požadovaného určenia, právne postavenie žalobcov zostáva neistým, čo privádza nielen k ich právnej, ale aj citovej neistote a morálnym ujmom, žalobcom bola odňatá možnosť konať pred súdom spôsobením stavu, kedy oni nemohli uplatniť pred súdom svoje procesné práva, pretože im to súd znemožnil postupom odporujúcim Občianskemu súdnemu poriadku, súd napomohol odporcom - rušiteľom práva vyhnúť sa zodpovednosti za dôsledky svojich nezákonných postupov, ktorými boli zasiahnuté práva a život žalobcov, odporcom - rušiteľom práva súd umožnil nárokovať si aj na súdne trovy z súdneho konania, ktorým žalobcom bolo upreté právo a odmietnutá spravodlivosť a súdna ochrana. Neoprávnený stav ako aj stav právnej neistoty pre žalobcov naďalej trvá a nemožno mať právnu istotu a legitímne očakávania tam, kde bolo porušené právo žalobcov. Odvolateľ opodstatnene trvá na tom, že je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení tak, ako to navrhuje a že len meritórnym rozhodnutím veci dôjde k zabezpečeniu spravodlivej a efektívnej ochrany práv a oprávnených záujmov žalobcov, ktorú títo v súdnom konaní legitímne očakávajú. Súd neústavným a neakceptovateľným spôsobom nesplnil úlohu súdu predpokladanú ustanoveniami O.s.p. (platného v dobe rozhodovania) vyplývajúcimi z povahy právneho štátu a zaťažil svoje rozhodnutie odmietnutím spravodlivosti, čo podľa názoru odvolateľa je ústavne neudržateľným, a preto on žiada, aby odvolací súd vyhovel jeho odvolaniu». Ako dôkazy na svoje tvrdenia žalobca v odvolaní označil „Zmluvu zo dňa X.X.XXXX v spojení so zmluvou - zo dňa XX.X.XXXX Započítanie vzájomných pohľadávok K.. Y.J.. - súčasťou spisu, Ex. súdne konanie pred OS KE I č. 17 Er/1741/2009, Rozsudok NS SR z 24.03.2004 sp.zn. Obdo V 82/2003, Výpoveď F.. V.. S. zo dňa 18.05.2015 pred STS (súčasťou spisu), Uznesenie. OS KE I sp. zn. 37C/138/2011 zo dňa 20.6.2011 - súčasťou spisu“.

13. V písomnom podaní označenom ako „Doplnenie odvolania proti rozsudku Okresného súdu Košice zo dňa 16. 6.2016 č.k. 37C/138/2011-569“ žalobca uviedol, že «Nahlídnutím do súdneho spisu č.k. 37C/138/2011 dňom 04.01.2017 došlo k zisteniam ďalších porušení práv žalobcov prvostupňovým súdom a to nedoručením písomnosti, resp. podaní, ktoré sa objavili v súdnom spise bez akýchkoľvek podacích záznamov (napr. na str. 554-561 a iné)“ a že: „Týmto sa prikladá dôkaz k odvolaciemu dôvodu naliehavosti právneho záujmu v meritórnom rozhodnutí veci č.k. 37C/138/2011 /okrem iného z dôvodu neukončeného doposiaľ ex. konania sp. zn. 17Er/1741/2009, vedenej na OS KE I, v ktorej žalobkyňa Z.. J.. K. má postavenie oprávnenej) - Odvolanie Z.. G.Š. právneho zástupcu povinného K.. Y., (ktorý v tejto veci je žalovaný) podaného proti uzneseniu OS KE I sp. zn.17Er/1741/2009-42. Doposiaľ právoplatne nerozhodnuté Odvolanie Z.. G.Š. bolo doručene právnej zástupkyňi oprávnenej Z.. J.. K. k veci 17Er/1741/2009 v 2017, a to až po rozhodnutí Ústavného súdu, a preto je doručované Krajskému súdu v tejto dobe. Obzvlášť je namieste poukázať na citát z predmetného Odvolania: „Povinný v námietkach zo dňa 24.05.2010 tvrdil a preukazoval, že vymáhaný dlh zanikol započítaním, vzájomných pohľadávok. Ako dôkaz povinný predložil právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok (exekučný titul) a dve na seba nadväzujúce zmluvy o postúpení pohľadávky. Z rozhodcovského rozsudku holo možné zistiť právny základ pohľadávky medzi povinným a oprávneným. Z dvoch zmlúv o postúpení pohľadávky bolo možné sledovať ďalší „právny osud“ v rozhodcovskom rozsudku judikovanej, a teda s konečnou platnosťou definitívne prisúdenej pohľadávky. Pohľadávku voči oprávnenému priznanú riadnym exekučným titulom (rozhodcovskými rozsudkom) povinný postúpil na tretiu osobu, ktorá neskôr časť pohľadávky postúpila späť na povinného.“»

14. Žalobkyňa vo svojom odvolaní proti rozsudku uviedla, že sa s odvolaním žalobcu z 28.11.2016, ako aj jeho dodatkami stotožňuje v plnom rozsahu, vrátane procesných dôvodov, ako podkladu pre zrušenie rozhodnutia Okresného súdu Košice I, odôvodnení doplnených k týmto podkladom, vrátane požiadavky smerovanej k návrhu na rozhodnutie odvolacieho súdu (petit) a doplnila nasledujúce: „1. Okresný súd porušil moje ústavné a medzinárodné právo (základné) na rozhodnutie o veci v adekvátne primeranom časovom úseku bez prieťahov, čo žiadam preskúmať a posúdiť zo strany odvolacieho súdu. V tejto súvislosti k neopodstatneným prieťahom procesu okrem okolností uvedených v odvolaní žalobcu 2 patrí tiež oneskorené doručenie rozhodnutia súdu zo 16.6.2016 v mojom rodnom jazyku, ktoré som dostala 10.9.2018. Pričom ku korektnému procesnému konaniu v tejto súvislosti došlo až po disciplinárke okresného súdu, na základe odvolacieho rozhodnutia súdu vyššej inštancie. 2. Okresný súd bol povinný zohľadniť, že naliehavý právny záujem (poznámka pre (a) prekladateľa - ruský jazyk nemá analógiu v

súvislosti s absenciou takejto entity v ruskom práve) mal mať miesto a priestor v čase dohody z X.X.XXXX a dohody z XX.X.XXXX, ktoré boli podpísané a vyhotovené na vymáhanie pohľadávky vo vzťahu k žalovaným, teda na ich základe (teda dohôd), čo prebiehalo od 13. mája 2008 v čase exekúcie vedenej pod č. 48Er/598/08 - na Okresnom súde Košice II a v roku 2010 v súvislosti s exekúciou 17Er/1741/09 na Okresnom súde Košice I - v predmetnom čase (pozri odôvodnenia a dôkazy v odvolaní žalobcu 2).

3. Súd umelo naťahoval proces, a to aj v súvislosti so situáciou, pri ktorej sudca G. náhle "ochorel" v deň súdneho pojednávania, pričom sa nachádzal priamo v budove sudu a vec bola odovzdaná inému sudcovi, aby tento oznámil o "náhlom zdravotnom zlyhaní" sudcu, Žiadam tiež, aby odvolací súd preveril aj uvedenú okolnosť, a to na základe vyžiadania zodpovedajúceho lekárskeho potvrdenia odovzdaného (alebo neodovzdaného) predsedovi súdu s náležitým odôvodnením či vysvetlením zo strany konajúceho sudcu. Súd neposkytol žalobcom v aktuálnom čase ochranu. K dnešnému dňu prešlo osem rokov odo dňa podania žaloby a nečinnosti alebo neefektívnych úkonov nudu, spravodlivé a včasné rozhodnutie o našej žalobe, zo strany ktorého by malo okamžitý vplyv na procesný podklad pre ukončenie exekúcie bezprávne, neodôvodnene vedenej proti žalobcom na Okresnom súde Košice II, ako aj napomohlo okamžitému procesnému vyriešeniu exekučných (výkonných v rušt.: poznámka autorky textu) nárokov vo veci č. 17Er 1741/09, tieto dve veci, teda nečinnosť okresného súdu, skomplikovali situáciu žalobcov v dôsledku vzniku právnej neistoty, ktorá sa zatiahla takmer na desaťročie. Prítom status právnej neistoty až do dnešného dňa pretrváva, tento stav nie je vyriešený, pretože žalovaný 2/ do dnešného dňa disponuje dohodou z XX.X.XXXX uzatvorenou na základe dohody z X.X.XXXX, a teda disponuje "právmi" na nezákonné vymáhanie od žalujúcich 1.107,19 eur. V dôsledku prieťahov v konaní súd vytvoril priestor na porušovanie práv žalujúcej strany zo strany odporcu, cieľavedome, úmyselne ho zbavil zodpovednosti, a to ako právnej, tak aj materiálnej, pričom žalobcom bola upretá spravodlivosť dokonca aj v súvislosti s náhradou súdnych trov v dôsledku neusporiadanej funkcie súdu pod zámienkou nezodpovedného formalizmu, ktorým súd odôvodnil svoje rozhodnutie. Mne ako účastníčke konania súd nedoručil ani jednu z písomností, ktoré boli nájdené v materiáloch spisu po vynesení rozhodnutia (napr. na str. 554 - 561 a iné), ktoré boli pravdepodobne doložené protistranou. Týmto bol položený základ ďalšej ústavnej neudržateľnosti napadnutého rozhodnutia. Konanie v trestnej veci č. BB 4T/B2/13 (pozn. prekladateľky - grafémy sú jednoznačne ťažko identifikovateľné), v ktorej sú žalovaní K.. Y. M. Z.. Š., doposiaľ nie je ukončené a je predmetom konania Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Prikladám odvolanie Špecializovaného trestného súdu (pozn. prekladateľky, v origináli označovaný ako 'prokuratúra' SR) z 15.6.2018, kde okrem rôznych iných, vo vzťahu k našej veci, okolností a jej korektného vyriešenia sa nachádza aj označenie svedectva V.. S. ako nepravdivého. Špecializovaný trestný súd pritom vo vzťahu k podpísaniu dohôd z X.X.XXXX, a tiež dohody z XX.X.XXXX (datovanej XX.XX.XX) určil, že V.. S. v skutočnosti predstavuje osobu, ktorá nemá ani najmenšie vedomosti o okolnostiach "Dohôd") a že skutočným "majiteľom" zločineckých nárokov voči poškodeným je obžalovaný K.. Y.. Z uvedeného vyplýva aj rozsah, v akom súd siahol na naše práva tým, že nám odmietol štátnu právnu ochranu, naopak, poskytol ochranu osobám, ktoré by mali byť izolované od okolitej spoločnosti žijúcej v právnom štáte. Odôvodnenie odvolania Špecializovaného trestného súdu Slovenskej republiky z 15.6.2018."

15. Žalobcovia vo svojom podaní doručenom odvolaciemu súdu dňa 6.2.2019 predložili ako dôkaz časť z rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 18.10.2018 č.k. 16C/433/2012-485, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.11.2018, ktorým Okresný súd Prešov uložil žalovanému F.. V. S. povinnosť zdržať sa rušenia práv žalobcu S. K. a intervenienta na strane žalobcu Z.. J. K., výkonom práv zo zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi žalovaným F.. V. S. ako postupníkom a F.. K. Y., J.. X.X.XXXX ako postupcom dňa X.X.XXXX, vrátane všetkých dodatkov k tejto zmluve.

16. Žalovaní sa k odvolaniu žalobcov, ani k podaniu doručenému odvolaciemu súdu dňa 6.2.2019 nevyjadrili, a v priebehu odvolacieho konania zostali nečinní.

17. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Podľa prechodných ustanovení tohto zákona uvedených v § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

18. Odvolací súd (§ 34 CSP) v intenciách citovaných zákonných ustanovení prejednal odvolanie žalobcov ako podané včas oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie je prípustné

bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je neopodstatnené.

19. Žalobcovia v odvolaní namietajú odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), c) a f) O.s.p., t.j. že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). V zmysle Civilného sporového poriadku účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu, ide o odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e) a h) CSP, teda že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

20. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku dospel k záveru, že žalobcami uplatnené odvolacie dôvody nie sú v skutkových okolnostiach daného prípadu naplnené. Odvolacie námietky žalobcov nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a privediť jeho zmenu, či zrušenie.

21. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193, § 194 a § 205 CSP (v čase rozhodovania súdu prvej inštancie podľa ust. § 133 až 135 O.s.p.) alebo že by súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil, ak žalobu žalobcov zamietol na základe právneho názoru, že žalobcovia v danom spore nepreukázali existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa X. S. XXXX v znení dodatku č. 1 zo dňa X. S. XXXX, uzatvorené medzi žalovaným v 2. rade ako postupcom a žalovaným v 1. rade ako postupníkom, ktorou mala byť postúpená pohľadávka voči žalobcom na sumu 7.500.000 Sk so 6 % úrokom (248.954,40 €) z údajnej zmenky znejúcej na vystaviteľov S. K. M. J. K., Q. G. H. X, H., so splatnosťou v prospech remitenta Z. Z. Š., N. XX, H., L. O. XX.X.XXXX s dátumom splatnosti 16.4.2007.

22. Neboli zistené ani vady v zmysle § 365 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP (v čase rozhodovania súdu prvej inštancie ust. § 205 ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p.) a ani v odvolacom konaní nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia.

23. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

24. Pretože správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v jeho napadnutej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza:

25. V prvom rade odvolací súd vyhodnotil ako neopodstatnenú námietku tvrdenej nepreskúmateľnosti, resp. nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia, ktorej dôvodnosť by z podstaty veci bránila prieskumu rozsudku z hľadiska ďalších relevantných odvolacích námietok žalobcov.

26. Bezpochyby rozhodnutie súdu musí obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie a nepochybne musí byť zrozumiteľné. Podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. musel súd v odôvodnení rozsudku podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozsudku a musel sa vyrovnáť so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musel byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s

poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozhodnutia bolo a je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie musí byť zároveň aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 157 ods. 2 je nepreskúmateľné. Obdobne i podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd je povinný uviesť, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil, ako aj jasne a výstižne vysvetliť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax, a to tak, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

27. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorého judikatúra ale nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, pretože špecifická odpoveď sa vyžaduje len na argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci (por. Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Súd je teda povinný uviesť dôvody pre svoje rozhodnutie, avšak táto povinnosť nemôže byť chápaná ako príkaz predložiť detailnú odpoveď na každý argument, ktorý strana sporu v konaní uvedie. Obdobne Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (por. napr. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03-30).

28. Súdna prax je jednotná i v úsudku, že nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov je založená na nedostatku skutkových dôvodov, nie na dielčích nedostatkoch odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Musí sa pritom jednať o vady skutkových zistení, o ktoré súd opiera svoje rozhodovacie dôvody. Za také vady možno považovať prípady, kedy súd oprel rozhodovacie dôvody o skutočnosti v spore nezisťované, prípadne zistené v rozpore so zákonom, prípadne kedy nie je zjavné, či vôbec nejaké dôkazy boli v konaní vykonané.

29. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok je dostatočne zrozumiteľný a určitý. Súd prvej inštancie v ňom totiž uviedol úvahy, pre ktoré považoval žalobu zamietol. Z odôvodnenia rozsudku je úplne zjavné, prečo neprisvedčil argumentácii žalobcov a z akých právnych úvah vychádzal pri svojom rozhodovaní. Rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd pri svojom rozhodovaní rešpektoval kautely určujúce minimálnu mieru racionality a konzistencie skutkovej a právnej argumentácie, pri výklade a aplikácii zákonných predpisov sa neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že žalobcovia sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňujú, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti súdneho rozhodnutia súdu (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 188/06).

30. Žalobcovia vo svojom odvolaní v súvislosti s tvrdením procesnej vady konania rovnako neopodstatnene namietajú odňatie možnosti konať pred súdom a porušenie ich práva na spravodlivý súdny proces tým, že súd prvej inštancie odmietol vykonať žalobcami navrhnutý dôkaz - uložením povinnosti žalovaným predložiť originál zmenky (... „na zabezpečenie dôkazu preukázaním odporcami originálu zmenky“).

31. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

32. Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

33. Odvolací súd je v zhode so žalobcami v ich argumente, že obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov Slovenskej republiky bez zbytočných prietáhov.

34. Do práva na spravodlivý súdny proces však nepatrí právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bola sporová strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana sporu (por. napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd v čl. 6 ods. 1 zaručuje právo na spravodlivé súdne konanie, neustanovuje ale žiadne pravidlá pre prípustnosť dôkazov alebo spôsob, ktorým majú byť posúdené. Význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú totiž otázky, ktorých posúdenie je zásadne v právomoci toho orgánu, ktorý rozhoduje o merite návrhu. Inými slovami, právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečiť dôkaz na jeho vykonanie (por. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 52/03).

35. Súd v civilnom sporovom konaní nie je viazaný návrhmi sporových strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, a nie sporových strán. Nevykonanie určitého dôkazu môže mať za následok len neúplnosť skutkových zistení (vedúcu prípadne k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), nie však procesnú vadu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, resp. podľa § 205 ods. 2 písm. a) a b) O.s.p. (por. m.m. R 37/1993). Zo samej skutočnosti, že súd v priebehu konania nevykonal všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nemožno preto bez ďalšieho vyvodiť, že by súd odňal žalobcom možnosť konať pred súdom, alebo že by súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcom, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Prípadné nevykonanie určitého dôkazu môže mať za následok len neúplnosť skutkových zistení (vedúcu prípadne k vydaniu nesprávneho rozhodnutia).

36. So zreteľom na to, že súd nie je viazaný dôkaznými návrhmi sporových strán a súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, za dôvodnú preto nemožno považovať ani námietku žalobcov, že prvoinštančný súd pochybil, ak odmietol vykonať žalobcami navrhnutý dôkaz uložením povinnosti žalobcom predložiť originál zmenky. Ak totiž boli z pohľadu vyššie uvedeného právneho posúdenia všetky rozhodné skutočnosti podľa názoru súdu prvej inštancie dôkazne ozrejmené a dôkazný prostriedok (navrhovaný žalobcami) už nemohli zvrátiť záver o skutkových zisteniach nosných pre právne posúdenie sporu, ako to konštatoval súd prvej inštancie, nemožno samotnú okolnosť, že prvoinštančný súd nepristúpil k vykonaniu navrhovaného dôkazu, považovať za vadu konania, ktorým by súd odňal žalobcom možnosť konať pred súdom, alebo ktorá by mohla založiť odvolací dôvod porušenia práva žalobcov na spravodlivý proces.

37. Žalobcovia v odvolaní uplatneným odvolacím dôvodom nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. od 1.7.2016 § 365 ods. 1 písm. h/ CSP) podľa názoru odvolacieho súdu nedôvodne spochybňujú i správnosť právneho záveru súdu prvej inštancie v jeho výroku o zamietnutí žaloby pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení.

38. O nesprávne právne posúdenie veci môže ísť vtedy, ak súd prvej inštancie posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav veci nedopadá, alebo právnu normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

39. Podľa § 80 písm. c) O.s.p. účinného v čase podania žaloby a rozhodovania súdu prvej inštancie návrhom na začatie konania (žalobou) bolo možné uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

40. Základnou podmienkou dôvodnosti, a teda východiskom prípadnej úspešnosti určovacej žaloby podľa ust. § 80 písm. c) O.s.p. je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom právnom určení. Rozumie sa tým právny záujem žalobou, ktorý musí byť daný v čase vyhlásenia rozsudku. Tento právny záujem musí byť kvalifikovaný, t.j. naliehavý. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Spravidla je naliehavý právny záujem daný v prípade, keď sa nemožno domáhať priamo plnenia, tiež vtedy, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo ak by bez tohto určenia jeho právne postavenie bolo neisté.

41. Odvolací súd je v zhode so žalobcami v ich odvolaní v tom, že určovacia žaloba má predovšetkým preventívny charakter, lebo jej účelom je spravidla poskytnúť ochranu práva žalobcov skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva. Zároveň však považuje za potrebné pripomenúť, že určovacia žaloba je namieste len tam, kde jej pomocou možno odstrániť stav ohrozenia práva, či neistoty v právnom vzťahu a primeranú nápravu nie je možné dosiahnuť inak, a aj tam, kde určovacia žaloba účinnejšie ako iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu príslušného právneho vzťahu a kde jej pomocou možno dosiahnuť úpravu tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia sporov budúcnosti.

42. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti tejto žaloby, musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca (žalobcovia) v danom právnom vzťahu môže (môžu) navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Nejde pritom o samotnú určovaciu žalobu, ale o to, čoho, akého určenia, sa ňou žalobcovia domáhajú) a z akých právnych pomerov vychádza.

43. Naliehavý právny záujem sa viaže na konkrétny určovací petit (to, čoho sa žalobcovia v konaní domáhajú) a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou so zvoleným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva žalobcov, alebo neistoty v ich právnom vzťahu. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie vzťahov, ktoré sú touto neistotou ohrozené, čo pre žalobcov znamená nevyhnutnosť tvrdiť a preukázať rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzujú existenciu tohto svojho právneho záujmu. Povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu na určení právneho vzťahu alebo práva je naliehavý právny záujem zaťažuje žalobcu (žalobcov). Ak žalobca (žalobcovia) neosvedčí (neosvedčia) svoj naliehavý právny záujem na požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby.

44. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade súd prvej inštancie správne a v súlade s dlhodobou ustálenou praxou najvyšších súdnych autorít posudzoval, či podaná určovacia žaloba je procesne prípustným nástrojom ochrany jeho práva a či snáď spornosť neodstraňuje, a len zbytočne vyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné konanie. Náležite pritom vychádzal z premisy, že určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu len predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je, nie je právny vzťah alebo právo.

45. V prejednávanej veci sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že žalobcovia nepreukázali existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa X. S. XXXX v znení dodatku č. 1 zo dňa X. S. XXXX, uzatvorené medzi žalovaným v 2. rade ako postupcom a žalovaným v 1. rade ako postupníkom, ktorou mala byť postúpená pohľadávka voči žalobcom na sumu 7.500.000 Sk so 6 % úrokom (248.954,40 €) z údajnej zmenky znejúcej na vystaviteľov S. K. M. J. K., Q. G. H.Á. X, H., so splatnosťou v prospech remitenta Z.. Z. Š., N. XX, H., zo dňa XX.X.XXXX s dátumom splatnosti XX.X.XXXX, a to v situácii, ak žalobcovia naliehavý právny záujem na požadovanom určení žalobcovia odôvodňovali prebiehajúcou exekúciou v prospech žalovaného v 1. rade na základe zmluvy o odstúpení pohľadávky zo dňa X. S. XXXX, vedenou na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 48Er/598/2008, súd prvej inštancie zistil, že exekučný súd túto exekúciu zastavil z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu v Košiciach rozhodcu JUDr. Jozefa Čorbu, sp. zn. RKCb/1/2007 zo dňa 7.5.2007 je nulitný (ničotný) právny akt, a teda absolútne neplatný, ktorý nemá žiadnu relevanciu, z čoho potom usúdil, že prípadní veritelia žalobcov nemajú právny titul, na základe ktorého by si mohli uplatňovať pohľadávku zo zmenky, ktorá

podľa zistení súdu neexistuje. Pretože prvoinštančný súd dospel k záveru, že daná určovacia žaloba nie je v okolnostiach súdnej veci z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým prostriedkom ochrany práva, správne zamietol žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci. Správnosť tohto záveru súdu prvej inštancie nie je spôsobilý spochybniť ani argument žalobcov v odvolaní, že „ďalším dôvodom naliehavosti právneho záujmu žalobcov je satisfakcia titulom meritórneho rozhodnutia ako morálna tak aj náhradou újm a trov spôsobených odporcom 1 a odporcom 2“, a tiež „konanie vedené pred OS Prešov súčasne pod č.k. 16C/433/2012, kde žalobca ako navrhovateľ a žalobkyňa ako vedľajšia účastníčka sa domáhajú ochrany osobnosti vo veci, proti odporcovi, ktorým vystupuje odporca 1. Pre procesne a vecne právne postavenie žalobcov pred OS Prešov v uvedenej veci bude mať význam meritórne rozhodnutie veci žaloby vedenej pred OS KE I sp. zn. 37C/138/2011.“, navyše ak žalobcovia vo svojom podaní doručenom odvolaciemu súdu dňa 6.2.2019 predložili ako dôkaz časť z rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 18.10.2018 č.k. 16C/433/2012-485, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.11.2018, ktorým Okresný súd Prešov uložil žalovanému F. V. S. povinnosť zdržať sa rušenia práv žalobcu S. K. a intervenienta na strane žalobcu Z. J. K.Q., výkonom práv zo zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi žalovaným F. V. S. ako postupníkom a F. K. Y., J. X.X.XXXX ako postupcom dňa X.X.XXXX, vrátane všetkých dodatkov k tejto zmluve, ktorým rozsudkom sú žalobcovia vo svojich právach vo vzťahu k označenej zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa X.X.XXXX, vrátane všetkých dodatkov k tejto zmluve, nepochybne chránení.

46. V korelácii s uvedeným nemožno priznať relevanciu ani námietke žalobcov v odvolaní, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p., od 1.7.2016 § 365 ods. 1 písm. e/ CSP). Odvolací súd na tomto mieste pripomína, že neúplné zistenie skutkového stavu je odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom, keďže súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným spôsobom alebo sú založené na zhodnom tvrdení strán. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, súčasne označí dôkaz, ktorý, hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uvedie právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

47. V tomto smere žalobcovia súdu za dôkaz, ktorý súd nevykonal, označili ich návrh uložiť žalovaným povinnosť predložiť súdu originál zmenky. Z odôvodnenia rozsudku plynie, že žalobu zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa X. S. XXXX v znení dodatku č. 1 zo dňa X. S. XXXX, uzatvorené medzi žalovaným v 2. rade ako postupcom a žalovaným v 1. rade ako postupníkom, a preto s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania „nepovažoval za potrebné vykonať v konaní ďalšie dôkazy navrhované stranami sporu za účelom posúdenia neplatnosti predmetnej zmluvy“. Pretože prvoinštančný súd dospel k záveru, že daná určovacia žaloba nie je v okolnostiach súdnej veci z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým prostriedkom ochrany práva, správne zamietol žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci. Ak v nadväznosti na svoj úsudok o nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení súd tento žalobcami navrhovaný dôkaz nevykonal a neuložil predložiť žalovaným originál zmenky navrhnutý dôkaz nevykonal, nemožno jeho postupu nič vytknúť. Pretože predmetom sporu sa nestalo určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa XX.X.XXXX, odvolaciu argumentáciu žalobcov vo vzťahu k tejto zmluve odvolací súd nebol oprávnený preskúmať.

48. Vecnú správnosť tohto záveru prvoinštančného súdu nie sú spôsobilé spochybniť ani ostatné odvolacie námietky žalobcov založené na tvrdení o vadách konania na súde prvej inštancie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, spočívajúcich v tom, že si súd nesplnil procesnú povinnosť posúdiť, či návrh žalobcov zo dňa 10.4.2016, ktorým upresnili žalobný petit, je procesne prípustným nástrojom ochrany práva žalobou a či eliminuje iné konanie a ovplyvňuje procesné postavenie účastníkov konania v iných veciach a napriek tej skutočnosti, že nerozhodol o návrhu žalobcu zo dňa 10.4.2016 na spresnenie petitu, vydal rozsudok, ktorým pôvodnú žalobu zamietol, čím bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom.

49. Z obsahu žaloby i uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 5.9.2012 č.k. 8NcC/28/2012-210, ktorým Krajský súd v Košiciach po zistení z obsahu súdneho spisu, že:

žalobkyňa žalobou podanou dňa 1.6.2010 na Okresný súd Prešov sa domáhala určenia, že jej ľudské práva a základné slobody, jej zákonné práva zaručené zák. č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov podpísaním Zmluvy o postúpení pohľadávky z X.X.XXXX a dodatku č. 1 z X.X.XXXX, v ktorom žalovaný uviedol bez jej predchádzajúceho písomného súhlasu jej citlivé osobné údaje, a to predovšetkým je rodné číslo, boli žalovaným porušené, ďalším návrhom sa domáhala určiť, že Zmluva o postúpení pohľadávky z X.X.XXXX a Dodatok č. 1 z X.X.XXXX sú neplatné, pričom vec bola vedená na tomto súde pod sp. zn. 13C/115/2010,

Okresný súd Prešov právoplatným uznesením z 24.2.2011 č.k.13C/115/2010-146 vylúčil na samostatné konanie návrh žalobkyne týkajúci sa určenia, že základné práva a slobody žalobkyne zaručené článkom 19 ods. 3, článkom 22 ods. 1, článkom 16 ods. 1 Ústavy SR a článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základné práva a slobody navrhovateľky zaručené článkom 26 ods. 1 Ústavy SR a článku 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, že zákonné právo žalobkyne zaručené zák. č. 428/2002 Z.z. podpísaním Zmluvy o postúpení pohľadávky z X.X.XXXX a dodatku č. 1 z X.X.XXXX, v ktorom žalovaný uviedol bez predchádzajúceho písomného súhlasu žalobkyne jej citlivé osobné údaje a to predovšetkým jej rodné číslo, boli žalovaným porušené. Podľa obsahu spisu uvedené konanie sa na Okresnom súde Prešov po vylúčení vedie pod sp. zn. 13C/107/2011, uzavrel, že predmetom konania vedeného pod sp. zn. 13C/115/2010 sa tak stal už iba návrh žalobkyne na určenie neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky z X.X.XXXX a Dodatku č. 1 z X.X.XXXX.

rozhodol o námietkach žalobkyne proti postúpeniu veci a o miestnej príslušnosti súdu, a rozhodol, že na konanie o veci 37C/138/2011 vedenej na Okresnom súde Košice I, predtým vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13C/115/2010, je miestne príslušný Okresný súd Košice I.

50. Z obsahu podania žalobcu zo dňa 10.4.2016 (č.l. 527 až 529 súdneho spisu) je zrejmé, že žalobca v tomto podaní upresnil žalobný petit tak, že žiadal určiť, že zmluva o postúpení pohľadávky z X.X.XXXX uzatvorená medzi postupcom F. K. Y. a postupníkom F. V. S., predmetom ktorej je postúpenie zmenky v nominálnej hodnote 7.500 000,- Sk emitovanej vystaviteľmi S. K. M. J.M. K., Q. G. H. X, H., splatnej XX.X.XXXX, je ex tunc absolútne neplatná a všetky úkony (akty) vykonané a uzatvorené na podklade tejto zmluvy sú absolútne neplatné. Z uvedeného je nutné vyvodiť, že žalobca vo svojom podaní zo dňa 10.4.2016 použitím iných slov vyjadril v návrhu svojho rozhodnutia spôsob určenia právneho vzťahu, práva alebo právnej skutočnosti v zmysle § 80 písm. c) O.s.p, ktorým je nepochybné určenie neplatnosti označenej zmluvy o postúpení pohľadávky z X.X.XXXX uzatvorenej medzi žalovanými v 1. a 2. rade, a preto súd prvej inštancie nepochybil, ak toto podanie zo dňa 10.4.2016 (na č.l. 527 až 529 súdneho spisu) riadne oboznámil na pojednávaní dňa 16.6.2016 (č.l. 547 až 550 súdneho spisu) za prítomnosti žalobkyne, lebo nešlo o zmenu petitu žaloby, o ktorej by bol súd povinný rozhodnúť v zmysle § 95 O.s.p., účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie.

51. Žalobcovia neopodstatnene súdu prvej inštancie vytkli i to, že im neposkytol poučenie podľa § 5, podľa ktorého súdy poskytujú pri plnení svojich úloh účastníkom v občianskom súdnom konaní poučenia o ich procesných právach a povinnostiach (odsek 1). Súdy povinnosť podľa odseku 1 nemajú, ak je účastník v občianskom súdnom konaní zastúpený advokátom (§ 5 ods. 2 O.s.p.) a podľa § 120 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaduje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

52. Z obsahu súdneho spisu totiž bezpochyby vyplýva, že súd prvej inštancie žalobcov poučil podľa uvedených ustanovení § 120 ods. 4 O.s.p. v spojení s § 5 O.s.p. v uznesení zo dňa 2.7.2014 (č.l. 310 súdneho spisu), ktorého preklad do materinského jazyka žalobkyne náležite zabezpečil (č.l. 326 až 327 súdneho spisu). Zároveň aj z obsahu zápisnice o pojednávaní dňa 16.6.2016 (č.l. 547 až 550 súdneho spisu) plynie, že súd prvej inštancie žalobkyňu prítomnú na pojednávaní opätovne riadne poučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a vyzval ju v súlade s § 118 ods. 4 O.s.p., aby zhrnula svoje návrhy a vyjadrila sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci.

53. Súdu prvej inštancie nemožno vyčítať ani to, že „nezisťoval dôvod neprítomnosti advokáta žalobkyne na pojednávaní dňa 16.6.2016, nakoľko z obsahu zápisnice o pojednávaní dňa 16.6.2016 (č.l. 547 až 550 súdneho spisu) je zrejmé, že advokátka žalobkyne sa na toto súdne pojednávanie nedostavila a svoju neprítomnosť nijako neospravedlnila. Napokon súd prvej inštancie nepochybil, ak žalobcom nedoručil listiny na č.l. 554 až 561. Z obsahu úradného záznamu zo dňa 13.1.2017 (č.l. 550a/ súdneho spisu) totiž vyplýva, že išlo o súdne rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré boli do súdneho spisu založené a zožurnalizované omylom.

54. Pokiaľ žalobcovia tvrdia, že postupom súdu bolo porušené ich právo na súdnu ochranu, odvolací súd pripomína, že Ústavný súd Slovenskej republiky vo viacerých rozhodnutiach prezentoval svoj názor, že právo na súdnu ochranu nie je právom na úspech v súdnom konaní, lebo jeho obsahom je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto základnému právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 88/01). Toto základné právo nezahŕňa ani právo na to, aby všeobecné súdy v civilných konaniach v celom rozsahu rešpektovali a uznávali procesné úkony každého z účastníkov konania (sporovej strany) bez zreteľa na ich povahu, dôsledky a vzťah k predmetu konania (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 37/01). Všeobecné súdy postupom, ktorým rešpektujú platný Občiansky súdny poriadok (od 1.7.2016 Civilný sporový poriadok) nemôžu porušiť základné právo oprávneného na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (por. m.m. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 811/00).

55. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že žalobcami uvádzané odvolacie dôvody dané nie sú, preto odvolací súd rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil

56. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovia boli v odvolacom konaní procesne neúspešní, preto im náhrada trov odvolacieho konania nepatrí. Procesne úspešným žalovaným odvolacie trovy nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

57. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý

výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).